

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγ.Θεοδώρου Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Έτος 16ον , Αρ. Τεύχος 5ο , Ιανουάριος 2023

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

“ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΑΕΙ ΣΕ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΘΕΙ, ΕΙΤΕ ΜΕΡΑ
ΕΙΝΑΙ ΕΙΤΕ ΝΥΧΤΑ, ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ
ΜΕΤΡΙΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ,
ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΑΠΟΥΝ ΣΕ ΟΥΡΑΝΙΟ ΜΙΣΘΟ
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ.”

από τον βίο του αγ. Νήφων

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του
Τήρωνος, Μοναγρούλλι

Έτος 16ον - Τεύχος 5ο

Ιανουαρίου 2023

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι –Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρωτ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Email: p.georgios@gmail.com

Παρεκκλήσια:

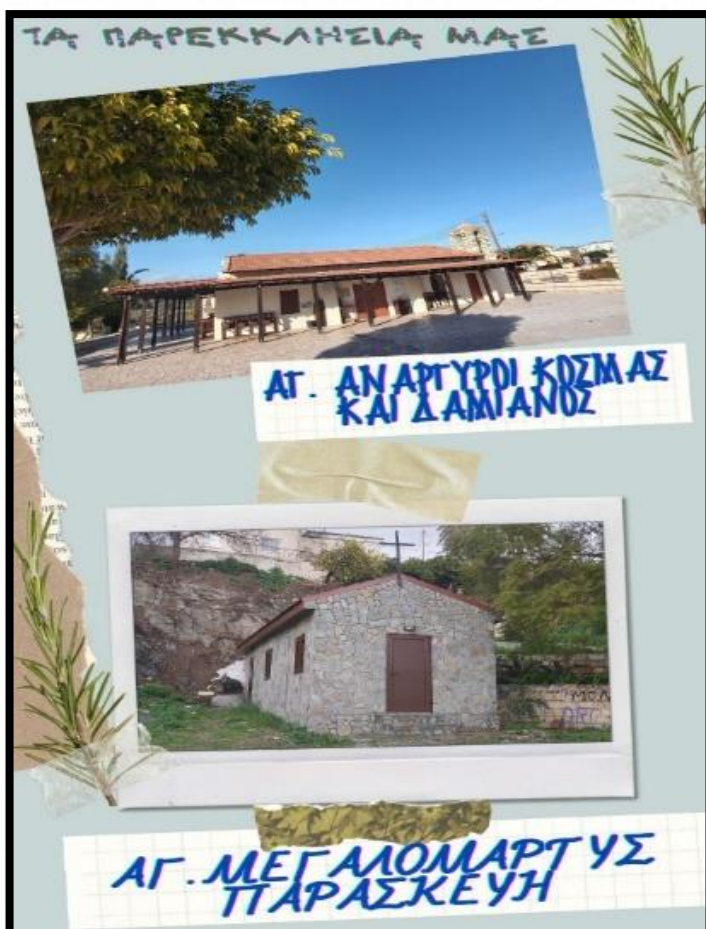
(α) Αγίων Αναργύρων (1η Νοε)

(β) Αγίας Παρασκευής (26ης
Ιουλ)

Ίδιαιτες ευχαριστίες ανήκουν στο
τυπογραφείο Χριστάκη Χαραλάμπους,
το οποίο ανέλαβε τά έξοδα του μηνιαίου
περιοδικού. Στα κείμενα διατηρείται η
ορθογραφία των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Η κούραση είναι προσωρινή. Η παραίτηση όμως διαρκεί για πάντα..»	3
Το πριν της ζωής μας	4-5
Κουβαλώντας την αμαρτία του άλλου	6-7
Η σιωπή στον άνθρωπο...	8
Κανέναν δεν εγκαταλείπει ο Κύριος	9
Το δώρο της ζωής μας	10-11
Ημερολόγιο - Ανακοινώσεις	12

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

«Η κούραση είναι προσωρινή. Η παραίτηση όμως διαρκεί για πάντα..»

Lance armstrong

Αυτή είναι μια τεράστια αλήθεια. Όσο μεγάλη κι εάν μια δοκιμασία θα έρθει το τέλος της. Όσο κι εάν βρέξει ή συννεφιάσει ο ήλιος και πάλι θα βγει. Βεβαίως όταν είσαι μέσα στην καταιγίδα αυτό δεν το πολυσκέφτεσαι. Αλλά είναι η αλήθεια. «Θα περάσει κι αυτό....».

Οπότε το μυστικό θα λέγαμε είναι να κρατήσουμε την πίστη μας μέσα στην μπόρα. Μετα από αυτή, θα αντιληφθούμε ότι ο Θεός όσο εμείς παλεύαμε με ανέμους και θύελλες Εκείνος εργαζόταν για το μετά της ζωής μας. Θα μου πεις βέβαια, και γιατί με άφησε να μπω στην καταιγίδα. Καταρχάς δεν ξέρουμε εάν σε έβαλε ο Θεός εάν εσύ μπήκες μόνος σου. Διότι υπάρχουν αυτά που ο Θεός θέλει κι εκείνα που απλά επιτρέπει.

Όμως όπως κι εάν έχει, οι δύσκολες καταστάσεις και συνθήκες, οι δοκιμασίες και πειρασμοί είναι εκείνοι που γεννάνε αγίους, σοφούς, ώριμους ανθρώπους και μεγάλους ηγέτες. Και μπορεί η δοκιμασία σου να είναι προσωρινή αλλά δεν θα είναι η δύναμη και η σοφία που θα αποκτήσεις.

Οι δύσκολες συνθήκες δεν είναι τίποτα περισσότερο από ευκαιρίες για να κατορθώσεις σπουδαία πράγματα. Είναι δώρα που πρέπει να εκμεταλλευτείς για να γίνεις δυνατότερος, ωριμότερος, αγιότερος, καλύτερος, σοφότερος, αποδοτικότερος και επιτυχημένος.

Λέει το Γεροντικό, «εάν πάρεις του πειρασμούς δεν θα σωθεί κανείς». Κι είναι αλήθεια. Διότι εάν δεν έχεις πειρασμούς δεν πρόκειται να εξελιχθείς. Και εάν δεν ξεκινήσεις και προχωρήσεις στο μονοπάτι πως θα φτάσεις στο παράδεισο;

π. Χαράλαμπος Λίβνος Παπαδόπουλος
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «Ο ΘΗΡΑΝ» - ΣΕΛ. 3

Το πριν της ζωής μας

Η ιστορία κάθε ανθρώπου έχει τις διάφορες φάσεις της, ωραίες και άσχημες. Αναπολώντας τες, ενδεχομένως να θέλαμε κάποιες να μην υπήρχαν, κι αν μπορούσαμε θα τις τροποποιούσαμεν.

Κι όμως, όλες συμβάλλουν στην πνευματική μας ανάπτυξη και ωριμότητα. Όλες μάς έδωσαν κάτι που χωρίς αυτό δεν θα είμαστε εμείς, δεν θα ήταν η δική μας ιστορία.

Λέχθηκε πως η ζωή μας μοιάζει με κέντημα που οι ανακατεμένες κλωστές του από κάτω ετοιμάζουν το ωραίο σχέδιο από πάνω. Τώρα, δηλαδή, δεν μπορούμε να εξηγήσουμε τα διάφορα συμβαίνοντα, που μοιάζουν πιο πολύ με

«ανακατεμένες κλωστές» χωρίς λογική και συνοχή. Στο τέλος, όμως, θα φανεί πως «τίποτα δεν είναι τυχαίο» κι όλα έχουν ένα σκοπό.

Αλήθεια, δεν είμαστε πετάμενοι σ' ένα αχανές σύμπαν, μόνοι κι αβοήθητοι. Έχουμε ένα Θεό – πατέρα, που νοιάζεται για μας, που μας αγαπά και μας φροντίζει, όχι κατευθύνοντας τη ζωή μας αλλά συμπορευόμενος μαζί μας. Η εμπειρία αυτή γίνεται προσωπική, στο σημείο που βιώσαμε την παρουσία Του, που νιώσαμε την αγάπη Του, που είδαμε την αθόρυβη επέμβασή Του.

Ένας Θεός που καταδέχτηκε να γίνει άνθρωπος, δεν κατανοείται αναλύοντάς Τον λογικά.

Ένας Θεάνθρωπος που οδηγείται στο σταυρικό θάνατο χωρίς αντίσταση, γίνεται οικείος στους ταπεινούς και ασήμαντους και αδικημένους.

Τι να πεις για τη σιωπή Του στην κραυγή του ανθρώπου; Πώς να εξηγήσεις τις σκανδαλώδεις ευεργεσίες Του σε κάποιους και τη φαινομενική αδιαφορία Του σε άλλους; «Τις έγνω νουν Κυρίου;». Ποιος μπορεί να γίνει δικηγόρος Του;...

Έτσι, κοιτάζοντας το πριν της ζωής μας μπορούμε να βεβαιώσουμε τις στιγμές της ζωντανής παρουσίας Του όπως και τις σκληρές στιγμές της σιωπής Του. Μπορούμε να διακρίνουμε την ομορφιά της επίσκεψης της Χάριτος του Θεού, όπως και τη δυσκολία της απουσίας της.

Ίσως να ετίθετο η απορία:

Προς τι ο γυρισμός στο παρελθόν μας; Τι ωφελεί η αναμόχλευσή του, κυρίως όταν καθόρισε επώδυνα την μετέπειτα πορεία μας; Πράγματι! Ως παρελθόν είναι νεκρό, δεν το ζούμε παρά ως ανάμνηση. Ωστόσο, μπορεί και να μας επηρεάσει αρνητικά, αν

στρεφόμαστε σ' αυτό μ' ένα «γιατί;» που πνίγει την ελευθερία και την ανάπαυσή μας. Όπως μπορεί και να μας επηρεάσει θετικά, αν το αφήσουμε οριστικά πίσω μας και αρχίσουμε μια νέα ζωή με νέα αντίληψη. Αυτό, δηλαδή, που η Εκκλησία ονομάζει μετάνοια.

Έτσι το παρελθόν, με τα πλην και τα συν, γίνεται η ιστορία του καθενός μας, γίνεται δικό μας. Ούτε είναι όλα πλην ούτε όλα συν. Με τα ωραία και τα άσχημα, που κι αυτά κάποια μέρα θα γίνουν ωραία καθώς θα μας δώσουν την πείρα, τη σοφία, τη διάκριση και κυρίως τη μετάνοια ως δυναμική πορεία προς τα μπρος, προς την αιώνια μέρα που όλα ανακαινίζονται κι ομορφαίνουν μέσα στο φως του Χριστού.

Κουβαλώντας την αμαρτία του άλλου

Κάποτε ένας μοναχός κάποιας Μονής παρακάλεσε τον Θεό να του ανοίξει τα μάτια για να βλέπει σε κάθε άνθρωπο την κρυμμένη κακία και να μπορεί έτσι να προτρέχει σε βοήθεια.

Όταν ο Κύριος εισάκουσε την προσευχή του, ο μοναχός προσπάθησε να εντείνει τις προσπάθειες του, καθώς τώρα διέκρινε με σαφήνεια το κακό.

Εξαιτίας όμως της πνευματικής του ανωριμότητας, το κακό τον γέμισε τρόμο, και στη συνέχεια ένωσε αηδία και τελικά αποστροφή για τους ανθρώπους.

Μια μέρα έφτασε στο μοναστήρι κάποιος που ήθελε να μιλήσει με το γέροντα της Μονής. Ο μοναχός που είχε αξιωθεί να βλέπει το κακό, βλέποντας πόσο αμαρτωλός και βαθιά εξαχρειωμένος ήταν ο επισκέπτης, του είπε τα εξής:

«Πώς τολμάς να εμφανίζεσαι και να ζητάς το γέροντα έτσι όπως είσαι; Η παρουσία σου τον προσβάλλει»! Ο επισκέπτης έφυγε. Ο γέροντας τότε κάλεσε τον μοναχό και τον ρώτησε αν είχε έλθει κανείς.

«Ναι», απάντησε ο μοναχός

«Και γιατί δεν είναι εδώ;», ξαναρώτησε ο γέροντας.

«Τον έδιωξα...».

Ο γέροντας τον κοίταξε και του είπε:

«Δεν σκέφτηκες ό,τι ίσως αυτή ήταν η τελευταία ευκαιρία του ανθρώπου αυτού;».

Ο νεαρός μοναχός ταραγμένος, ζήτησε από το γέροντα να ικετεύσει το Θεό να του αφαιρέσει το διορατικό χάρισμα που είχε λάβει. Όμως ο γέροντας του απάντησε:

«Όχι, ο Θεός δεν παίρνει πίσω ό,τι δωρίζει. Θα Του ζητήσω όμως, όταν θα βλέπεις το κακό σε κάποιον άνθρωπο, να το βιώνεις σαν να ήταν δικό σου, επειδή και αυτός και εσύ είστε μέλη ενός μοναδικού σώματος, του σώματος της ανθρωπότητας...»

Ο ίδιος αυτός μοναχός, στα πλαίσια των περιοδειών του, έφτασε κάποτε έξω από ένα σπίτι, όπου και ζήτησε φιλοξενία ή πιο συγκεκριμένα να του επιτρέψουν να μπει και να του παραχωρήσουν ένα μικρό χώρο για να προσευχηθεί. Δεν ικέτεψε για καταφύγιο και στέγη, παρά μόνο για το δικαίωμα να κάνει την προσευχή του.

Ο οικοδεσπότης ξαφνιασθηκε, και όταν ο φιλοξενούμενος του μπήκε στο δωμάτιο και άρχισε να προσεύχεται, έστησε αντί. Ξαφνικά άκουσε τον μοναχό να προσεύχεται κλαίγοντας και να εξομολογείται στο Θεό τα αμαρτήματα του οικοδεσπότη (που ήταν άνθρωπος κακός, φορτωμένος με πολλά αμαρτήματα) σαν να τα είχε διαπράξει ο ίδιος.

Ακούγοντας όλα του τα αμαρτήματα, ο οικοδεσπότης είδε τον εαυτό του. Μέσα από τα μάτια εκείνου του δίκαιου ανθρώπου, κοίταξε τον δικό του εαυτό. Τρόμαξε, άρχισε να μετανοεί και να κλαίει. Εξομολογήθηκε στο μοναχό εκείνο και μόλις τελείωσε, είχε πια θεραπευτεί.

Anthony Bloom

Το μυστήριο της ίασης
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «Ο ΘΗΡΩΝ» - ΣΕΛ. 7

Η σιωπή στον άνθρωπο...

Η σιωπή στον άνθρωπο, είναι ό,τι το χαλινάρι στο άλογο. Και όποιος δεν βάζει χαλινάρι στα λόγια του, το τέλος του είναι κακό...

Ο Κύριος δίδασκε με τον λόγο Του, δίδασκε όμως και με την σιωπή Του. (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Υπάρχουν φορές, που η σιωπή ωφέλησε περισσότερο από τα λόγια, όπως άλλες φορές, τα λόγια ωφέλησαν περισσότερο από την σιωπή. (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Το σιωπηλό στόμα, ερμηνεύει τα μυστήρια του Θεού. Πάνω από όλα αγάπησε τη σιωπή, γιατί αυτή είναι, που σε σιμώνει σε καρπό, επειδή η γλώσσα δεν μπορεί να σου το εξηγήσει. (Άγιος Ισαάκ ο Σύρος)

Αυτός που έμαθε να σωπαίνει, αυτός έμαθε να μιλά. (Όσιος Ποιμήν)

Όταν σωπαίνεις, εκεί που πρέπει να μιλήσεις, τότε και τον Θεό θα τον κάνεις εχθρό σου και τον αδελφό σου θα βλάψεις. (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Υπάρχει άνθρωπος που φαίνεται να σιωπά και η καρδιά του κατακρίνει άλλους. Τέτοιος άνθρωπος, λαλεί πάντοτε. Και υπάρχει άλλος, που μιλά από το πρωί έως το βράδυ και κρατάει σιωπή, γιατί δεν λέει τίποτα, πέραν του ωφελίμου. (Όσιος Ποιμήν)

Η σιωπή στον άνθρωπο, είναι ό,τι το χαλινάρι στο άλογο. Και όποιος δεν βάζει χαλινάρι στα λόγια του, το τέλος του είναι κακό και πέφτει σε χίλιες δύο συμφορές. (Άγιος Εφραίμ ο Σύρος)

Κανέναν δεν εγκαταλείπει ο Κύριος

Ο φτωχός και ενδεής άνθρωπος λαμβάνει τα αναγκαία από τον Θεό, διότι κανέναν δεν εγκαταλείπει ο Κύριος. Συ όμως, που θέλησες να αναπαύσεις τον εαυτό σου μάλλον παρά το φτωχό αδελφό σου, αποποιήθηκες την τιμή που σου έκαμε ο Θεός και απομάκρυνες τη χάρη του από σένα.

Η αγάπη «ου ζητεί τα εαυτής» – Κανέναν δεν εγκαταλείπει ο Κύριος

Όταν έλθει κάποιος και σου ζητήσει αυτό που έχεις, μην πεις μέσα στην καρδιά σου ότι θα το κρατήσω αυτό για μένα, για να με αναπαύει, και ότι ο Θεός θα ικανοποιήσει την ανάγκη του αδελφού σου με άλλο τρόπο. Γιατί αυτά τα λόγια τα λένε οι άδικοι, που δε γνωρίζουν το Θεό.

Ο δίκαιος και ενάρετος άνθρωπος την τιμή που του έκανε ο ενδεής αδελφός του δεν την μεταβιβάζει σε άλλον, ούτε την ευκαιρία της ελεημοσύνης θα επιτρέψει στον εαυτό του να την χάσει. Ο φτωχός και ενδεής άνθρωπος λαμβάνει τα αναγκαία από τον Θεό, διότι κανέναν δεν εγκαταλείπει ο Κύριος.

Συ όμως, που θέλησες να αναπαύσεις τον εαυτό σου μάλλον παρά το φτωχό αδελφό σου, αποποιήθηκες την τιμή που σου έκαμε ο Θεός και απομάκρυνες τη χάρη του από σένα.

Όταν λοιπόν δώσεις ελεημοσύνη, να ευφραίνεσαι και να πεις: Δόξα σοι ο Θεός, που με αξίωσες να βρω κάποιον να αναπαύσω.

Όταν όμως δεν έχεις τι να δώσεις, μάλλον να χαρείς και να πεις ευχαριστώντας το Θεό: Σε ευχαριστώ, Θεέ μου, που μού 'δωσες αυτή τη χάρη και την τιμή να γίνω φτωχός για το όνομά σου, και που με αξίωσες να γευθώ τη θλίψη της σωματικής αδυναμίας και της φτώχειας, που όρισες στο στενό δρόμο των εντολών σου, όπως τη γεύθηκαν οι άγιοί σου, που περπάτησαν αυτό το δρόμο.

Αγίου Ισαάκ του Σύρου

Το δώρο της ζωής μας

του Μητροπολίτου Λεμεσού Αθανασίου

Γιά τό ὅτι ἤρθαμε σ' αὐτόν τόν κόσμο πρέπει νά εὐχαριστοῦμε τόν Θεό μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μας. Νά μήν τό βλέπουμε σάν καταδίκη μας, ἀλλά σάν μιᾶ αἰτία εὐγνωμοσύνης πρὸς τόν Θεό, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔφερε ἀπό τήν ἀνυπαρξία στήν ὕπαρξη, ἀπό τό μή εἶναι στό εἶναι.

Τί μεγάλη εὐλογία ἔχουμε τό ὅτι εἴμαστε ἄνθρωποι! Εἴμαστε εἰκόνες Θεοῦ, εἴμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ! Καί μόνο γιά αὐτό πρέπει νά εὐχαριστοῦμε τόν Θεό πάρα πολύ καί νά Τόν δοξολογοῦμε. Καί νά εἴμαστε πάρα πολύ χαρούμενοι, γιατί μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός τήν εἰκόνα του πάνω μας, μᾶς ἔκανε δικά του παιδιά, μέλη τῆς ἐκκλησίας του καί μᾶς ἔφερε ἀπό τήν ἀνυπαρξία στήν ὕπαρξη.

«Ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες...» λέμε στή Θεία Λειτουργία. Δηλαδή πρέπει ἡ ψυχή μας νά διαλύεται ἀπό εὐγνωμοσύνη στόν Θεό γιατί μᾶς ἔφερε στόν κόσμο καί εἴμαστε δικά του παιδιά καί δικές του εἰκόνες.

Θά μοῦ πεῖς ὅτι ἔχουμε μεγάλο ἀγώνα, ἔχουμε πολλά πάθη. Ἐντάξει, ἔχουμε καί ἀγώνα καί πάθη, ἀλλά πάνω ἀπό ὅλα εἶναι ὁ Θεός Πατέρας μας καί ὅταν ἔχουμε ἐλπίδα στόν Θεό καί τόν παρακαλοῦμε καί τόν ἱκετεύουμε, δέν θά χαθοῦμε.

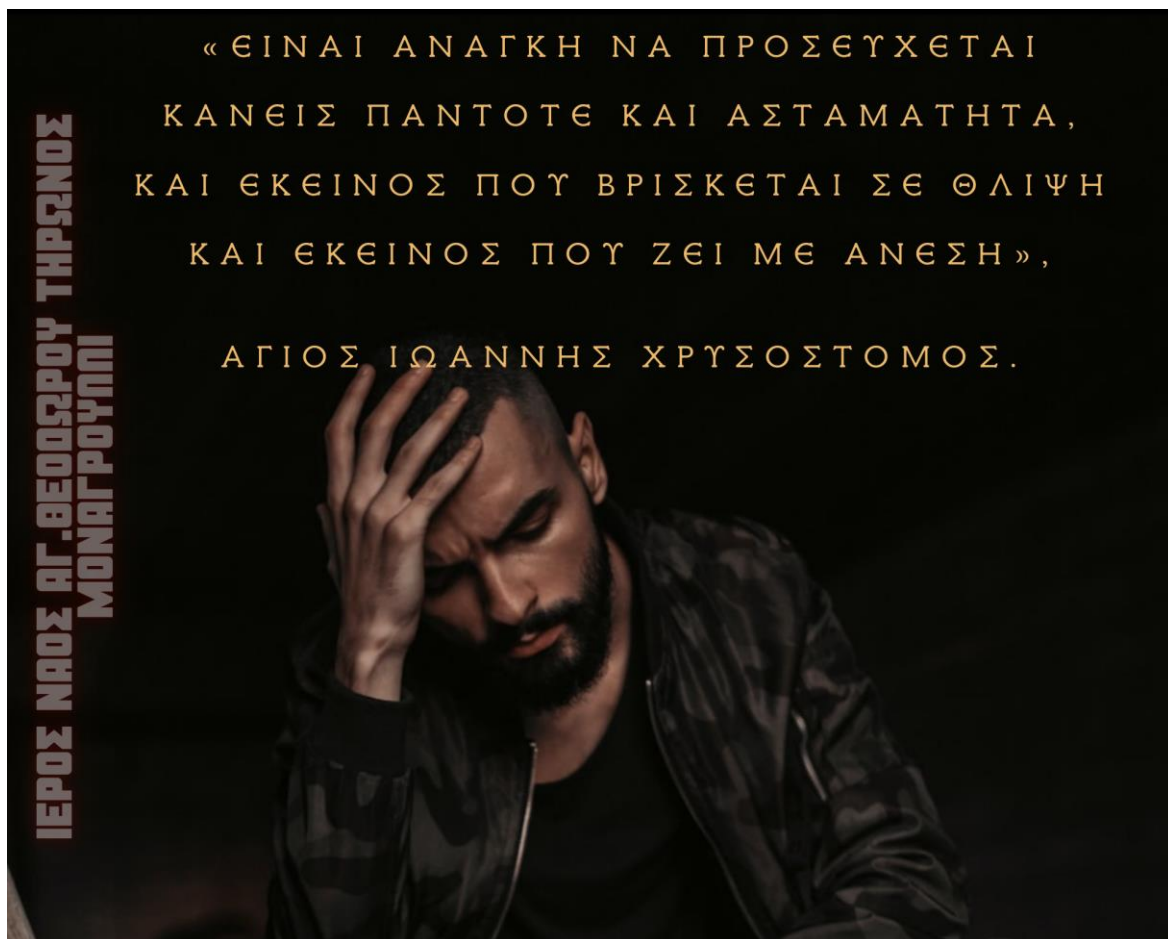
«Καί ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τό ὄνομα Κυρίου σωθήσεται». Ὅταν ἐπικαλούμαστε ταπεινά καί μέ μετάνοια τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μας, δέν θά μᾶς

ἀφήσει νά χαθοῦμε. Ἐάν μετανοοῦμε γιά τίς ἁμαρτίες μας, ἐάν ζοῦμε μέ ταπείνωση, ἐάν ἔχουμε ἀπλότητα, ἐάν εἴμαστε συνεχῶς εὐγνώμονες πρὸς τὸν Θεό γιὰ τὴν εἵσοδό μας στὸν κόσμο αὐτό, τότε ὁ Θεός θά μᾶς ἔχει κοντά του.

Νομίζω ὅτι, ἂν βιώσουμε τό μεγαλεῖο τῆς ὑπάρξεώς μας καί τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ στὸν ἑαυτό μας, τότε θά ἀπαντηθεῖ αὐτό τό ἐρώτημα μέσα ἀπὸ μιά μεγάλη εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεό. Δέν θά θέλουμε νά τοῦ ποῦμε

γιατί μᾶς ἔφερε σέ αὐτόν τὸν κόσμο, ἀλλὰ θά τοῦ ποῦμε αὐτό πού λέει ἡ Ἐκκλησία: «εὐχαριστοῦμέν σοι ὅτι ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες...».

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
1	2	3	4	5	6	7
† ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου Μεγά- λου, Έμμελειάς	Σιλβέστρου, Θεαγέנוϋς, Θεοπίστου μ., Σεραφεῖμ Σάρωφ	Μαλαχίου προφή- του, Γορδίου, Θωμαῖδος	Σύναξις τῶν 70 Ἀποστόλων, Θεο- κτίστου μάρτ., Νι- κηφόρου λεπροῦ	Θεοπέμπτου & Θεωνᾶ μαρτύρων, Συγκλητικῆς ὁσίας (νηστεία)	† ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ	† Σύναξις Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
8	9	10	11	12	13	14
† ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. Γεωργίου Χοζεβί- του, Δομνίκης, Κύρου & Ἀττικοῦ	Πολυεύκτου, Εὐστρατίου, Ἀντωνίνης μ., Πέ- τρου, Λαυρεντίου	Γρηγορίου Νύσ- σης, Δομετιανοῦ Μελιτινῆς	† Θεοδοσίου Κοινοβιάρχου, Ἀγαπίου, Νικηφόρου	Τατιανῆς, Εὐθασίας, Μερτίου & Πέτρου μαρτύρων	Ἑρμούλου, Στρατονίκου μ., Μαξίμου Καυσοκα- λυβίτου	Ἀγνῆς, τῶν ἐν Σινῶ καὶ Παῖθῶ ἀναιρεθέντων Πατέρων, Νίνας
15	16	17	18	19	20	21
† ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ. Παύλου Θηβαίου, Ἰωάννου τοῦ Καλυ- βίτου	Προσκ. ἁλ. Πέ- τρου, Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου	† Ἀντωνίου Μεγ., Ἀντωνίου Βεροίας, Γεωργίου ἐν Ἰωαννίνοις	† Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας	Μάρκου Εὐγενικοῦ, Μακα- ρίου Αἰγυπτίου, Ἀρσενίου Κερκ.	† Εὐθυμίου Μεγά- λου, Εὐσεβίου, Ζαχαρίου Ἀρτης	Μαξίμου ὁμ., Νεο- φύτου μ., Πατρό- κλου & Ἀγνῆς, Εὐγενίου μ.
22	23	24	25	26	27	28
† ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ. Τιμοθέου ἀπ., Ἀναστασίου Πέρ- σου, Ἰωσήφ Κρητῶς	Κλήμεντος, Ἀγαθαγγέλου μ., Διονυσίου ἐν Ὁλύμπῳ	Ξένης ὁσ., Ζωσιμᾶ ὁσ., Νεοφύτου Ἐγκλειστου (Θεο- σημεῖα)	† Γρηγορίου Θεο- λόγου, Αὐξεντίου νεομ., Μαργαρίτας	Ξενοφώντος, Ἀμωνα ὁσ., Θεο- δώρου Στουδίτου	† Ἀνακομ. λειψ. Ἰωάννου Χρυσο- στόμου	Ἐφραίμ Σύρου, Παλλαδίου καὶ Ἰακώβου ὁσίων, Χάριτος
29	30	31	ΝΗΣΤΕΙΕΣ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ Ἄνευ ἐλαίου: 5, 11, 13 Κατάλυσις οἴνου & ἐλαίου: 18, 20, 25, 27 Ὅλες τῆς ὑπόλοιπες ἡμέρες κατάλυσις εἰς πάντα			
† ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνακ. λειψ. Ἰγνα- τίου Θεοφόρου, Ἀρμυραίου νεομ.	† Τριῶν Ἱεραρχῶν (Ἑορτὴ Παιδείας), Θεοφίλου νέου μ.	Κύρου-Ἰωάννου Ἀναργύρων, Ἀθανασίας μ., Ἰλίου				

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Τις Κυριακές της 8ης και 22ας Ιανουαρίου μετά τη θεία λειτουργία θα γίνει η **ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ.**

- Η ακολουθία τῆς Θείας Λειτουργίας τίς Κυριακές και καθημερινές θα αρχίζει η ώρα 6:30 π.μ και τού Εσπερινού η ώρα 4:30μ.μ

Οι κατηχητικές συνάξεις για παιδιά δημοτικού γίνονται κάθε Κυριακή στο Περιφερειακό Δημοτικό Σχ. Αγ. Αναργύρων η ώρα 10π.μ. Για τα παιδιά Γυμνασίου και Λυκείου γίνονται στον Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου τις Κυριακές μετά τη Θεία Λειτουργία. Παρακαλώ όποιος/ᾶ επιθυμεί αγιασμός στο σπίτι του ή τρισάγιο στο κοιμητήριο τού χωριού να επικοινωνεί έγκαιρα με τον ιερέα τῆς κοινότητάς μας στο τηλέφωνο 97668822. Όποιος/ᾶ θέλει να κλείσει μυστήριο Γάμου ἢ βάφτισης παρακαλώ να έρχεται πρώτα στο ναό, για την καλύτερη συνεννόηση και γνωριμία με τον ιερέα, και μετά να κλείνει το κέντρο για αποφυγή παρεξηγήσεων. Εξομολογήσεις γίνονται κατόπιν συνεννοήσεως με τον Ιερέα μας.

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ